

Til artikel 106:

Artiklen, som er enslydende med artikel 20 i 1958-konventionen, er modstykket til artikel 105, der hjemler enhver stat ret til at opbringe et »sørøverskib« eller et »piratflå«, idet bestemmelsen gør den stat, som opbringer et mistænkt fartøj, ansvarlig for »ethvert tab eller enhver skade« som følge af en opbringning, der er foretaget »uden tilstrækkeligt grundlag«.

Bestemmelsen, der er gældende såvel på det åbne hav som i den eksklusive økonomiske zone, jf. artikel 58, stk. 2, skal beskytte flagstaten mod misbrug af andre staters konkurrerende jurisdiktion.

Til artikel 107:

Artiklen - der svarer til artikel 21 i 1958-konventionen - fastslår, at kun nedennævnte to grupper af skibe og luftfartøjer er berettiget til at foretage opbringning for sørøveri:

- 1) krigsskibe eller militære fartøjer eller
- 2) andre skibe eller luftfartøjer i statslig tjeneste, der er bemyndiget til at kunne foretage opbringninger, og som er »forsynet med ydre kendemærker, hvoraf det tydeligt fremgår, at de er i stats tjeneste.«

Konventionen giver ingen definition af de under 2) nævnte fartøjer. Det antages i praksis at fartøjer, som er bemyndiget til at foretage håndhævelsesopgaver, såsom politi-, told og inspektionsfartøjer er omfattet.

Bestemmelsen skal sikre mod misbrug af den i artikel 105 hjemlede opbringningsret.

Til artikel 108:

Artiklen, der er ny i forhold til 1958-konventionen om det åbne hav, inkorporerer i havretten relevante bestemmelser, som kan støtte staterne i samarbejdet om kontrollen med og bekæmpelse af den stigende internationale handel med narkotika og psykotrope stoffer på det åbne hav.

Stk. 1 pålægger alle stater en forpligtelse til at »samarbejde om bekæmpelse af ulovlig handel med narkotika eller psykotrope stoffer, som drives fra skibe på det åbne hav i strid med internationale konventioner«.

Stk. 2. Bestemmelsen fastslår, at enhver stat, som har rimelig grund til at antage, at et skib, som fører dens flag, driver ulovlig handel med narkotika eller psykotrope stoffer, kan anmode andre stater om medvirken til at bekæmpe dette.

Bestemmelsen gælder også den eksklusive økonomiske zone, jf. artikel 58, stk. 2. Inden for bestemmelsens område er indgået følgende internationale konventioner:

FN's Enkelt Konvention om narkotiske midler af 30. marts 1961 og

FN's konvention af 21. februar 1971 om psykotrope stoffer samt

FN's konvention af 20. december 1988 imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer.

Europarådets Aftale af 31. januar 1995 til gennemførelse af artikel 17 i FN's Konvention af 20. december 1988 imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer.

Til artikel 109:

I henhold til stk. 1 forpligter staterne sig til at samarbejde om bekæmpelsen af uautoriseret radio og TV-spredning på det åbne hav og i den eksklusive økonomiske zone, jf. artikel 58, pkt. 2.

Stk. 2 definerer begrebet »uautoriseret radiospredning«, som programmer sendt i strid med »internationale forskrifter« fra et skib eller en installation på det åbne hav, og som er »beregnet for almenheden«.

Den internationale telekommunikationsunion regulerer radiospredningen og foretager registrering af frekvenser. Af relevante konventioner kan nævnes Europæisk overenskomst af 22. januar 1965 om forhindring af radiospredning fra stationer uden for søterritoriet og Den internationale Telekonvention af 6. november 1982.

Stk. 3 angiver en bred kreds af stater, som har jurisdiktionskompetence i tilfælde af uautoriseret radiospredning.

Stk. 4 er en undtagelse fra hovedreglen i artikel 92 om flagstatens eksklusive jurisdiktionskompetence. Bestemmelsen giver stater, som har jurisdiktionskompetence i henhold til stk. 3, ret til, i overensstemmelse med artikel 110, at foretage anholdelse af personer eller opbringe ethvert skib, som driver uautoriseret radiospredning, og beslaglægge sendeudstyret. Bestemmelsen er gennemført i dansk ret ved lov nr. 421 af 6. juni 2002 om radiofrekvenser, jf. lovens § 20, der forbyder anvendelsen af radiofrekvenser til rundspreddning af radio- og fjernsynsprogrammer på det åbne hav eller i luftrummet derover.

Til artikel 110:

Artiklen, der svarer til artikel 22 i 1958-konventionen om det åbne hav, indeholder en undtagelse fra hovedreglen i artikel 92 om flagstatens eksklusive jurisdiktionskompetence.

Bestemmelsen i stk. 1 omhandler visitationsretten, som giver et krigsskib eller andet behørigt bemyndiget skib eller luftfartøj i statslig tjeneste ret til at borde og inspicere fremmede skibe på det åbne hav eller i